

Kirkernes Integrations Tjeneste
Lærdalsgade 7, st.tv.
2300 København S
tlf. 3284 6016
fax. 3259 3107
info@kit-danmark.dk
www.kit-danmark.dk

København den 26. februar 2007

Spørgsmål fra frikirker om missionærvisa (L 93)

Oplæg i forb. med foretræde for Folketingets Integrationsudvalg tirsdag den 27. februar '07 kl 15.15

Baggrund for henvendelsen udtrykkes i følgende 3 hovedpunkter som afsluttes med konkrete spørgsmål til integrationsudvalget for hvert punkt.

1. Historie
2. Forhold omkring rettigheder for trossamfund samt diskrimination af disse i forhold til demokrati
3. Indskrænkning af religionsfrihed
4. Manglende begrundelse for lovforslaget

Endelig fremsætter vi vor anmodning til udvalget.

1. Historie

Den demokratiske udvikling i Danmark og historien om religionsfriheden i landet understreger at myndigheder og lovgivere i århundrede har behandlet religiøse trossamfund på en positiv måde. Mosaik trossamfund, Den katolske Kirke og Den reformerte Kirke fik deres kongelige anerkendelse allerede i 1682 – lang tid før grundloven! Efter grundloven har trossamfund som Sct. Albans kirke (anglikansk) og Baptistkirken fået deres anerkendelse med kongelig resolution i henholdsvis 1939 og i 1952. Siden 1969 har yderligere en række trossamfund fået anerkendelse som godkendte trossamfund.

Et demokratisk samfund bygger på beskyttelse af mindretalsgruppers rettigheder og muligheder. I en globaliseringstid, hvor mennesker flytter henover grænser øges dette behov for anerkendelse.

2. Diskrimination

Det har altid ligget dybt i den danske folkesjæl at ville værne om minoriteter og at se trossamfund som noget positivt. Den foreslåede Integrationslovs punkt omkring udenlandske forkyndere truer ifølge vor overbevisning religionsfriheden i Danmark, truer samfundets positive behandling af minoriteter, og diskriminerer trossamfund, som man ellers indtil nu har værnet om som et værdifuldt aktiv for landet.

Grundloven giver og sikrer religionsfrihed, forsamlings- og ytringsfrihed. Grundloven sikrer at ingen tvinges til at støtte en gudsdyrkelse, som ikke er ens egen. Folkekirken og andre trossamfund sidestilles i de to berømte løfteparagraffer, hvor der siges at både folkekirken og andre trossamfunds forhold skal ordnes nærmere ved lov. Hidtidig praksis har givet trossamfund en række privilegier hvoraf ét af dem er muligheden for at give udenlandske forkyndere opholdstilladelse i forbindelse med et virke i trossamfundet i Danmark. Både Baptistkirken og Pinsekirkerne er internationale kirker som er repræsenteret i hele verden. Når udenlandske arbejdstagere, studerende eller flygtninge kommer til Danmark er der i flere tilfælde en tilknytning til disse trossamfund, hvorfor behovet for at kunne betjene disse personer opstår.

Spørgsmål:

Kan integrationsudvalget svare på, hvorfor man i lovgivningen ønsker at diskriminere ved at lægge hindringer i vejen for trossamfundene i at kalde og ansætte deres egne præster?

3. Indskrænkning af religionsfrihed

Religiøse forkynderes primære opgave er ikke at integrere, men at varetage en gruppe menneskers åndelige behov (forestå kirkelige handlinger og udøve bl.a. sjælesorg). Vi frygter, at kravet om at bestå indvandringsprøven allerede inden man kommer til landet, vil medføre at de kvalificerede missionærer vil vælge Danmark fra, hvilket igen medfører, at en stor gruppe menneskers muligheder for religiøs udøvelse vil blive begrænset.

Dertil kommer, at ved at holde velkvalificerede forkyndere ude, udnævnes herboende selvlærte religiøse ledere, og disse vil snarere være ekstremister end veluddannede forkyndere fra udlandet.

Spørgsmål:

Kan man i integrationsudvalget svare på, hvorfor man skal lære dansk *inden* man kommer til landet for at virke som præst/forkynder på et andet sprog end dansk, når fx andre arbejdstagere og studerende ikke stilles overfor krav om danskundskaber *inden* ophold i Danmark?

Kan man i integrationsudvalget forestille sig, hvilke konsekvenser det ville have, hvis ansøgere til stillingen som præst i Den danske Kirke i Shanghai – allerede inden de blev ansat – skulle lære kinesisk, og hvilke konsekvenser det ville have for de potentielle danske brugere af kirken, der har behov for en kompetent præst, snarere end en lingvist?

4. Manglende begrundelse.

Generelt finder vi, at lovforslaget mangler den nærmere begrundelse sammen med en vurdering af eventuel virkning ved vedtagelse, som er med til at sikre større kvalitet i Danmarks lovgivning, jf. Statsministeriets cirkulære nr. 159 af 16. september 1998 om bemærkninger til lovforslag mv., § 15.

I indledningen til lovforslaget henvises bl.a. til gode erfaringer fra Holland.

Vi har siden fået en begrundelse fra Integrationsminister Rikke Hvilshøj i form af et læserbrev i Kristelig Dagblad (bilag 1).

Vi har undersøgt forholdene i Holland og er blevet oplyst om at lovforslaget om familiesammenføring og forkyndere/missionærer er skilt ad, og at det alene er på familiesammenføringsområdet der er lovgivet. Den hollandske forberedelseskommission ACVZ til lovforslag i Holland har lavet en længere udredning omkring missionærer hvor det bl.a. anbefales, at de ikke skal op til nogen test inden de kommer til Holland.

Se uddrag (den samlede rapport findes i bilag 2):

Civic integration

In view of their relatively short period of residence in the Netherlands, the ACVZ deems it unnecessary to subject missionaries to an obligation to undergo a civic integration test or examination, either abroad or in the Netherlands. In principle, the legislation concerned (WIB) is solely intended for aliens who wish to take up long-term residence in this country. Furthermore, as a rule, it may be assumed that missionaries prepare themselves in their own way for their time in the Netherlands. After all, they will hardly be successful in their missionary work if they do not to some extent speak the language and have some knowledge of Dutch society.

De anbefaler samtidig at forkyndere som er i landet i længere tid deltager i integrationskurser som udbydes i Holland, hvilket ligger på linie med vort forslag om et samfundskursus.

Integrationsminister Rikke Hvilshøj udtrykker i sin begrundelse at udenlandske forkyndere skal vide noget om danske forhold. Her nævnes: *"Det er for eksempel de danske demokratiske principper, det enkelte*

menneskes frihed og personlige integritet, tros- og ytrings-frihed, kønnenes ligestilling og kvinders rettigheder, men det er også mere praktisk viden om opdragelse, forældreansvar over for børn, uddannelse, sundhed, arbejde, skat med videre. Hvad angår sprog skal udlændingen kunne forstå og besvare simple direkte spørgsmål og have et begrænset kendskab til hverdagsudtryk, en række standardformuleringer og almindelige høflighedsfraser.

Vi er helt enige med Integrationsminister Rikke Hvilshøjs intentioner, og mener at vi allerede praktiserer ovenstående overfor vore religiøse forkyndere. Vi mener dog at udenlandske forkyndere bør kende til endnu flere forhold end f.eks. en familiesammenført (f.eks. dansk kirkehistorie, kirkeforhold, osv.) og at det bedst sker i en læringsproces her i landet.

Rikke Hvilshøj fremhæver at flere af disse ting kan læres mens man er her på turistvisa:

"Det er klart, at udlændingen også kan lære sprog og få kendskab til det danske samfund på andre måder – for eksempel ved at opholde sig i Danmark på (turist) visum."

Vi oplever her en sammenblanding i lovgivningen af familieforhold og arbejdsforhold for forkyndere. Vore forkyndere rejser ikke rundt i forskellige lande som turister på turistvisa og besøger familie og venner.

Der er for forkyndere tale om et arbejdsforhold, hvor en forkynder ofte allerede i sit hjemland er i et andet arbejdsforhold som skal opgives, for at flytte til Danmark og arbejde her.

Spørgsmål:

Kan integrationsudvalget svare på, hvorfor lovforslaget bl.a. begrundes med en henvisning til gode erfaringer i Holland, når loven ikke er vedtaget i Holland?

Kan udvalget svare på hvad årsagen er til at man ønsker at sammenblende familiesammenføring med arbejdstageres forhold?

Vores anmodning

Vi anmoder om:

At paragraffen om religiøse forkyndere tages ud/adskilles fra loven om familiesammenføring på samme måde som det er sket i Holland.

Hvis dette ikke kan imødekommes anmoder vi om at sprogtesten og indvandringsprøven kan tages i Danmark under det første år.